

Sham Kumar Moudgil v. State Bank, of India and others
(A. P. Chowdhri, J.)

ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ,

(26) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਵਾਲ 2.

(27) ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਨੁਕੇਮ ਪਲਾਸਟਿਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ; (7), 2 ਫਰਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟੈਨਿਆ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (8) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ , ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40A(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 3(c) (ii) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਟੈਕਸਟਲ ਮਿਲਿੰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (9) ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਸੰਦਰਭਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਏ. ਪੀ. ਚੌਧਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਸ਼ਾਮ ਕੁਮਾਰ ਮੌਦਗਿਲ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1986

20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1989 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 330 ।

ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949— ਐੱਸ. 10— ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ — ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੈਤਿਕ ਮੰਦਹਾਲੀ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਐੱਸ. 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਮਿਸਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ . ਅਪਰਾਧ - ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ

(7) 1983 ਦੀ ITB ਨੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

(8) 135 ITR 35

(9) 173 ITR 179

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ—ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ—ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ—ਦੰਡ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ — ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ—ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਾੜਾ ਹੈ—ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ

ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਜੂਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਚਾਲ-ਚਲਣ 'ਤੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪਰਾ 13)

ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਸਜ਼ਾ ਸੀ, ਜੋ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਪਹੁਦਰਾ, ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਸਨਕੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਕ ਵੇਜ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪਰਾ 28)।

ਵਧੀਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 1-10 ਅਕਤੂਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 6 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਆਪ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਦਾਅਵਾ - ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ ਡੀਏਸੀ 82/870, ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਰੱਦ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਤਿਹਾਬਾਦ ਜਿਲਾ ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਅਫਸਰ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ।

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰ. 23-ਸੀ, 1986 ਦਾ।

41, ਨਿਯਮ 22, ਸੀਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ

ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਬੈਂਕ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਪੀ.ਭੰਡਾਰੀ, ਸ੍ਰੋ.ਐਡ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਨਿਲ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਇੰਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ।

ਆਰ.ਕੇ.ਛਿੱਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਪੀ.ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.

(1) 1986 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 330 ਦੇ ਨਾਲ 1986 ਦੀ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰ. 23-ਸੀ ਅਤੇ

Sham Kumar Moudgil v. State Bank, of India and others
(A. P. Chowdhri, J.)

1986 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 331 ਅਤੇ 1986 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 331 ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰ. 22-ਸੀ ਅਕਸਰ! 1986 ਆਮ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੂਜਾ> ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1986 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 330 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ਿਆਮ ਕੁਮਾਰ ਮੌਦਗਿਲ ਅਤੇ 1986 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 331 ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1958 ਅਤੇ 1956 ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਬੈਂਕ) ਵਿੱਚ ਕੋਡਨ ਕੀਪਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। 14 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਕਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 120-ਬੀ, 420, 467 ਅਤੇ 471 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਰਮਪਾਲ ਪੁਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਧਰਮ ਪਾਲ ਪੁਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜ-ਫਾਈਟ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ 5 ਜੂਨ, 1978 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੜ੍ਹਨ ਤੱਕ ਕੈਦ ਅਤੇ 1000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 120-ਬੀ ਅਤੇ 420 ਅਧੀਨ 1000 ਹਰੇਕ। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 19 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੁੱਕਾ ਰੱਖ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ. ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਗੋਦਾਮ ਕੀਪਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸ਼ਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ, 1981 ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ। 6 ਸਤੰਬਰ, 1982 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਡਿਸਟਨੀਸਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰ ਲਏ ਗਏ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਰਿਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏ. ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

(3) The issues were set ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ। N ਇਹ 1 ਵਿੱਚੋਂ 2 ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ. ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਭੌਤਿਕ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ: -

1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ.
2. ਕੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ.
3. ਰਾਹਤ.

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

ਕੀ ਸੂਟ ਵਰਤਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ.

Sham Kumar Moudgil v. State Bank of India and others
(A. P. Chowdhri, J.)

(4) ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1985 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ,

(5) ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਭਾਵ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

(6), ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪੈਰੇ 8(e) ਅਤੇ 8(f) ਵਿੱਚ 'ਸਿਸਟਰੀ ਅਵਾਰਡ' ਦੇ ਪੈਰਾ 521 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੁਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 'ਜਿੱਥੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ' ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ- ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ, ਐਕਟ, 1947, ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਆਟੋਮੋਬਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾਕਰ ਸ਼ਾਂਤਾਰਾਮ ਵਾਡਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ, (1).. ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ; ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

(1) ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ . ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ. ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਕਲਪਕ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਹਤ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਾਅ।

(3) ਜੇਕਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਦਯੋਗਿਕ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ
(1) A.I.R. 1975 & C 2238

ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਕੀਲ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

- (4) ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੈਪਟਰ VA ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 33C ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ।

ਸੁਕੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਝਾਂਗੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(7) ਕੁਝ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ, AU ਇੰਡੀਆ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਬੈਂਕ ਡਿਸਪਿਊਟਸ), ਬੰਬਈ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਜੋ 'ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਵਾਰਡ' ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਰਚ, 1953 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਧੀਨ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲਾਂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 521(2) (ਬੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਸੀ/1 ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 521(2) (ਬੀ) ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ' ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਪੈਰਾ (5) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ। ਉਪ-ਪੈਰਾ (5) ਚੇਤਾਵਨੀ ਜਾਂ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜੁਰਮਾਨਾ, ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 521(2) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸਨ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਅਫੈਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ 12, ਅਤੇ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉਹ ਰੱਦ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(2) 1982 PLR 717

{3} RSA, 1410 of 1974 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 31 ਮਾਰਚ, 1983 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

Sham Kumar Moudgil v. State Bank, of India and others
(A. P. Chowdhri, J.)

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

(8) ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਟਾਈਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੇਸ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਚੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(9) ਅਗਲਾ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਕੀ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। *ਵੈਸ਼ ਡਿਗਰੀ ਕਾਲਜ, ਸ਼ਾਮਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ (14) ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ*, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਤਿੰਨ ਚੰਗੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਪਵਾਦ: -

- (i) ਜਿੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ;
- (ii) ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
- (iii) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਰਾਜ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਐਨ. ਭਗਵਤੀ, ਜੇ. (ਉਦੋਂ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ) ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ

ਨਾ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 231 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਰਾਈਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਤੌਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਖੰਡਨ ਬੇਅਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਉਚਾਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ *ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਬਿੰਦਰ ਨਾਥ ਬੈਨਰਜੀ* (5), ਬੀ.ਸੀ ਰੇ, ਜੇ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ) ਨੇ ਬੈਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ- ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਹੁਣ ਪੁਲਿਸ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 293 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਆਮ ਨੌਕਰਾਂ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਰਹਿਮੋ-ਕਰਮ 'ਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੰਨਾ 161 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇ ਕਰਮਚਾਰੀ . ਪਬਲਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਸਾਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਸੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮ ਨੌਕਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਪੰਨਾ 163 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਵਿੱਚ "ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਗਤਰਾਮ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਰਘੂਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (6), ਅਤੇ *ਸੈਟਰਲ ਇਨਲੈਂਡ ਵਾਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੂਜੇ ਨਾਥ ਗਾਂਗੁਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (7) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸੂਟ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ।

(11) ਸਵਾਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ 1 ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ, ਮੁਦਈ ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇੱਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰਾਹਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ *ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰੀਅਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ

Sham Kumar Moudgil v. State Bank, of India and others
(A. P. Chowdhri, J.)

ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(12)) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ। ਇਸ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ-ਕਾਰਡ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ।

(13) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਦ

(6) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 1331

(7) ਏਆਈਆਰ 1986 ਐਸਸੀ 1571

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾਕ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਪੋਸਟ ਐਰੀਡ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਵਿਭਾਗ) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਲ, ਅੰਬਾਲਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ (8)। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਨੇ ਪੰਨਾ 663 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 22 ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਹੋਰ ਬਰਕਰਾਰਤਾ ਅਣਚਾਹੇ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ। ਉੱਥੇ "ਓਰ, ਉਹ ਆਚਰਣ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(141) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਰਥਾਤ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ PA ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀਸੀ/1 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਜ਼ਾ 'ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਅਤੇ 114 ਨੈਤਿਕ ਵਿਗਾੜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿੱਧਾ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਾਸਤਰੀ ■ ਅਵਾਰਡ ਦੇਸਾਈ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਸਟਾਫ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) (ਬੀ) (i) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ

ਅਥਾਰਟੀ (ਏ) ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਡਾਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਯਾ ਨੰਦ (9) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ "ਆਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਟੁੱਟ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ।

(8) 1971 (1) SLR 643

(9) 1972 ਐਸਐਲਆਰ 325

ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੁਰਮ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਆਚਰਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਹਾਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ 3 ਆਰਡਰਲੀਓਫੰਡਮਿਸਸਲ, 1 ਦਲੀਨਡਨਕਾਉਨ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਉਠਾਈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹੀ ਮਾੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਬਖਤਾਵਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਰਾਜਿੰਦਰ ਪਾਲ ਅਬਰੋਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (10) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਖਤਾਵਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਖਤਾਵਰ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਉੱਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਨ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤੀ, ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਵੀ ਠੋਸ ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਯੋ ਨੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ - ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ

Sham Kumar Moudgil v. State Bank, of India and others
(A. P. Chowdhri, J.)

ਮਤਲਬ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ * ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਾਂਗ ਫੈਸਲੇ ਲਿਖੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਮ ਆਦਮੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾੜਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤੁਲਸੀਰਾਮ ਪਟੇਲ (11) ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ * ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 1486 'ਤੇ ਪੈਰਾ 152 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, "ਉੱਚੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 332 ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਖੁਦ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਭਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।"

(16) ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਿੱਖੇ ਗਏ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1958, ਧਾਰਾ 12 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਯਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਕੇ. ਸੇਠ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (12) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਨਿਰਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਡੈਲਿਨ ਕੁਇੰਟ ਨੇ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ. ਇਹ ਸਵਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (13) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾਅ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(11) ਏਆਈਆਰ 1985 ਐਸਸੀ 1416

(12) ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ 285

(13) ਏਆਈਆਰ 1985 ਐਸਸੀ 772

ਪੰਨਾ 773 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਅਯੋਗਤਾ" ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲੋਕ

ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਏ III ਅਤੇ IV ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਵਾਂਗ ਸਨ। , 1951, ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਅਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ "ਅਯੋਗਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। *ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਅਤੇ *ਦਯਾ ਹੈਂਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਟਿਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੈ / ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਥਪ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(18) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੁਆਰਾ 5 ਜੂਨ, 1978 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਸਤਰੀ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 521 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 19 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ 6 ਸਤੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਬੈਂਕ ਕੋਈ ਵੀ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟੈਲਰ, ਹੈਂਡ ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਰੋਸਾ ਲਾਈ ਯੂਧਰੀਜ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (14) ' ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ 'ਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ, ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ

Sham Kumar Moudgil v. State Bank, of India and others
(A. P. Chowdhri, J.)

ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਿਆਂ ਸਿਵਲ ਸਰਵੈਂਟ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਤਾਹੀ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(19) ਮੌਜੂਦਾ 5€ ਦੇ 1 ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ!, ਇਹ ਸੀ: ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਵੀਨਤਮ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟੈਲਰ ਜਾਂ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਭੱਤਾ ਮਿਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਲਰ, ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਇੰਚਾਰਜ ਦਾ ਕੰਮ ਉੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਦਾਮ ਕੀਪਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹਾਂ ਲੈਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜੇ ਮੇਰੀ। ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (15) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਸਤਰੀ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 521(2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ *ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ* ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ

(14) 1968 SLR 88

(15) 1981 PLR 21

ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ - ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਜਾਂ *ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ*। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(20) ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ (1979 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1384 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 19 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ)। *ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ*, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦਾ

ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ-ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(21) ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਜੋ ਕਿ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ. ਬੈਂਕ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਰੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। "PPE" ਲੈਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1956 ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ 1986 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 331 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 1958 ਵਿੱਚ 1986 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 330 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 24 ਤੋਂ 26 ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਕਈ ਸਾਲ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੁਣ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(22) ਐਮਏ ਖਾਲਸਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (16) ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਰੇਲ ਵੇਅ ਮੈਨੇਜਰ, ਬੜੌਦਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਝੂਠਾ ਮਾਣ ਭੱਤਾ ਬਿੱਲ ਲਿਆ ਸੀ। 156.86 ਜਦੋਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਰਕਮ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਭੱਤੇ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੁਕਸਾਨ.

(23) ਵਿਜੇ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (17) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ

Sham Kumar Moudgil v. State Bank, of India and others
(A. P. Chowdhri, J.)

ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪੁਨਰ-ਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(24) ਹੁਸੈਨੀ ਬਨਾਮ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (18) ਵਿੱਚ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਸਫ਼ਾਈ ਜਮਾਦਾਰ ਨੂੰ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਨਰਮੀ ਲੈਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ

(16) , 1988((Supp.) sS.C.c ਕੇਸ 4 43

(17) 1988 (2) SLR 147

(18) 1985 (3) SLR 56

ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ. ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(25) ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ , ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੁੱਧ ਸਪਲਾਈ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਕੈਸ਼ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 500. ਉਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦੁਖਾਂਤ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਂਗ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ * ਸਜ਼ਾ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੋ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ: (i) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ (ii) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਹਮਦਰਦੀ ਭਰਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਰਹਿਮ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਬਰਾਬਰੀ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲੀ ਫੋਰਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। . ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਗਰਮ ਖੁੱਲਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਪਰਮਾ , ਨੰਦ (19), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕੁਕਰਮ ਬਾਰੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। . ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ

ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜੇ ਹੋਣ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਆਯੋਜਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ enq uiry ਇਕਸਾਰ ਟੀ

(19) 1989 ISVLR (L) 93

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਿਆਸ ਸਤਲੁਜ ਲਿੰਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਸੁੰਦਰਨਗਰ ਦੇ ਇੱਕ ਟਾਈਮ ਕੀਪਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰਵੈਂਟਸ ਕੰਡਕਟ ਰੂਲਜ਼, 1966 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਪੰਜ ਵਾਧਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਿਜ਼ਾਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ" ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, "ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਖ਼ਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ" (ਪੈਰਾ 27 ਦੁਆਰਾ)। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਹੁਦਰੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ 'ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਹੜੀ ਸਜ਼ਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸੀਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਪੈਰਾ 29)।

(27) ਮੈਂ ¹ ? P Inaparagrapho 30 1 of the Vabove0report,iitheirdLordships1m ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਬਿਨਾਂ ਮੰਗੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਤੁਲਸੀ

Sham Kumar Moudgil v. State Bank, of India and others
(A. P. Chowdhri, J.)

ਰਾਮ ਪਟੇਲ (20) ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਮੈਡਨ ਲਈ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ., ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ, "ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਘੋਰ ' ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।

(28) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 24 ਤੋਂ 26 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ- ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਡਿਸ ਮਿਸਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਜੋ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਭਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਰਚ, 1963 ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ, 1982 ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਨਮਾਨੀ, ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਸਨਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। /ਨਿਯਮ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਂਕ ਵੇਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

(20) 1985(3) SCC 399